

החברה הממשלתית להגנות ים המלח בע"מ

דגשים והבהרות בנושא השוואת החלופות

לפתרון הקבע

ובחירת חלופת קציר המלח

ניר קדמי-סמנכ"ל כספים וכלכלה

טענת כי"ל: "האחריות לפתרון בעיית עליית מפלס המים בבריכה מס' 5 רבצה מאז ומעולם לפתחה של המדינה"

מדובר בסוגיה משפטית הצדדים החליטו לפתור אותה במסגרת ההסכם

- המדינה מעולם לא הסכימה לטענה זו של כי"ל
- לאורך כל השנים מפעלי ים המלח פעלו בנושא הגנות ים המלח ומימנו פעולות להתמודדות עם עליית מפלס המים, בין לבד ובין בשיתוף עם המדינה
- סוגיית חלוקת האחריות בנושא הגנות ים המלח הוכרעה בפועל בין הצדדים במסגרת חתימת הסכם ביצוע הגנות הקבע בים המלח
- הדיבידנד שמשכה המדינה מכי"ל סמוך להפרטה נלקח בחשבון במהלך המו"מ על פתרון הקבע וקיבל ביטוי בהסכם
- הקציר נועד לטפל בשקיעת המלח **העתידי** בבריכה. הוא אינו עוסק בעבר ולא בהגנות חוף

האם חלופת הקציר נכפתה על כ"ל?

לא, נהפוך הוא!

- לאחר שכי"ל בחרה בחלופת הקציר- משיקוליה - היא פעלה ללא לאות לשכנע את "כולם" שזו החלופה הנכונה ביותר, הרבה לפני שהממשלה קיבלה החלטה וביתר שאת כאשר האוצר הצהיר שהוא מעוניין בחלופה אחרת
- החלטת הממשלה התקבלה בתיאום מלא והסכמת כ"ל ורק לאחר שכי"ל טרחה לשכנע את כל זרועותיה של הממשלה, למה נכון וכדאי למדינה לבחור בחלופה זו
- בין היתר "הסבירה" כי"ל לממשלה שאם הממשלה תקבל את חלופת הקציר, כי"ל תהייה מוכנה להגדיל את חלקה בנטל המימון לעומת חלופות אחרות
- לכי"ל צפויות תועלות כלכליות מביצוע קציר המלח שלא כומתו במסגרת השוואת החלופות

כי"ל: "המדינה בחרה בפתרון היקר ביותר משום שהוא מייצג עבורה את ההוצאה התקציבית הנמוכה ביותר"

במסגרת הדיונים לפני קבלת ההחלטה טענה מי"ה כי הקציר
אינה החלופה היקרה ביותר

NPV 2035 7%
עלויות ישירות מיליוני ₪

השוואת 3 החלופות

תחשיב מי"ה	
4,680	חלופת קציר מלא
4,950	חלופת לגונה
4,250	החלופה התיירותית (העתקת בתי מלון)

מקור: אומדן מי"ה בדבר עלות החלופות לפתרון הקבע,
פברואר 2011

כי"ל: "המדינה בחרה בפתרון היקר ביותר משום שהוא מייצג עבורה את ההוצאה התקציבית הנמוכה ביותר"

ישנה סתירה פנימית בטענה!

- הציטוט מהמצגת של כי"ל מדגיש כי משרד האוצר האמון על ההוצאה התקציבית סבור כי העתקת בתי מלון היא החלופה הזולה יותר:

"... קיבלנו החלטה - אני והשר להגנת הסביבה - במאי 2011, בניגוד לעמדת משרד האוצר באותה העת, שדגל באופציה השנייה - של הזזת בתי המלון. אנחנו חשבנו שהזזת בתי המלון תהיה הרס סביבתי טוטאלי של האזור והרס תיירותי טוטאלי של האזור. מה גם, שהאופציה הזאת, לפי חישובים, הייתה יותר זולה, אבל הסתבר שהיא הרבה יותר יקרה גם לתקציב המדינה, כי "מפעלי ים-המלח" לא היו מממנים את הסיפור הזה"

(מר סטס מיסז'ניקוב, שר התיירות דאז, הוועדה המשותפת לוועדת הפנים והגנת הסביבה ולוועדת העבודה, הרווחה והבריאות לנושא סביבה ובריאות מיום 16.5.2011)

- ההחלטה על החלופה הנבחרת התקבלה טרם ניהול מו"מ מול מפעלי ים המלח וידיעה מה יהיה לבסוף חלקם במימון

כי"ל: "המדינה בחרה בפתרון היקר ביותר משום שהוא מייצג עבורה את ההוצאה התקציבית הנמוכה ביותר"

**לא מדובר בחלופות - המצג של כי"ל אינו בר השוואה
מעולם לא התקיימה בחירה כזו!**

- בחלופת הקציר המדינה התחייבה לשלם יותר מ- 600 מיליון ש"ח - מה הטענה?
- הגבהת הסוללות עד לתום הזיכיון היא חלק מרכזי מחלופת העתקת בתי המלון שכי"ל התנגדה לה נמרצות
- בנוסף, העלות הנומינלית של הגבהת הסוללה המערבית בלבד גבוהה מ- 600 מיליון ש"ח, והיא כנראה מושווית בטעות בערך נוכחי לעלות הקציר במחירים שוטפים (5.5 מיליארד ש"ח)

מדוע בחרה לבסוף המדינה בחלופת קציר המלח?

המדינה בחרה בחלופת הקציר כי **כלל בעלי העניין תמכו נמרצות** בחלופת הקציר ומאחר שכי"ל התחייבה להגדיל את חלקה במימון הקציר כך שלמדינה הקציר לא יהיה יותר יקר יותר, ביחס לחלופות אחרות:

- חוות הדעת הסביבתיות תמכו בקציר
- תמיכה בקציר מבחינה תיירותית
- המועצה האזורית תמכה בקציר
- מפעלי ים המלח תמכו בקציר (התחייבו שהקציר לא יעלה למדינה יותר מחלופות אחרות בעזרת מימון נוסף שלהם)